

gere at tage stilling til økonomien end at tage stilling til, hvilke regler der skal gælde, for at man kan sættes i fængsel.

Kl. 11.05

Jeg synes, det er dybt problematisk, at sidste år vedtog et stort flertal her i Folketinget på kun 1 måned at tilslutte sig den europæiske arrestordre og dermed gøre EU til ét retligt område på samme måde, som man tidligere har gjort EU til ét økonomisk indre marked. Der er ingen, der ved, hvad det reelt kommer til at betyde, og der er ingen, der kan overskue det.

Man sagde direkte, da man lavede rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, at den bygger på tillid. Tillid er jo udmærket, men lige fra man begyndte at opbygge demokratierne og skabe retsstaten, har man altså ment, at med hensyn til noget så væsentligt som at sætte folk i fængsel er det ikke nok kun med tillid. Her skal der være nogle klare regler, der sætter grænser for, hvad myndighederne kan.

I flere hundrede år har det været en retstradition, at borgeren skulle vide, hvad loven sagde. Man skulle kende loven, og man skulle vide, hvad man kunne blive straffet for. Men fra 1. januar 2004 skal man altså ikke kun kende loven i sit eget land, men kende loven i samtlige 15, snart 25 EU-lande, hvis man vil vide, hvad man kan blive straffet for, og det er altså ganske meget at skulle sætte sig ind i, hvis man vil forhindre, at man kommer til at begå en forbrydelse og bliver sat i fængsel. Fremover vil man kunne straffes for at have begået noget, man ikke ville blive straffet for i Danmark.

Justitsministeren skal have den lille ros, at hun har brugt de fleste af de muligheder, der er for at indsnævre omfanget af den europæiske arrestordre, så der er lidt begrænsninger for, hvornår man kan blive udleveret. Det glæder mig også, at med hensyn til det spørgsmål, som Enhedslisten har rejst om de psykisk syge og de udviklingshæmmede, har justitsministeren oplyst i et svar til Retsudvalget, at hvis der er tale om, at en person er uhelbredelig fysisk eller psykisk syg, vil udleveringen blive udsat på ubestemt tid. Det betyder, at vi i hvert fald kan være sikre på, at vore udviklingshæmmede ikke bliver udleveret til at blive sat i fængsel i andre lande, og det er i hvert fald et lille fremskridt.

For kort tid siden gik det pludselig op for mange af os, at arrestordren har tilbagevirkende kraft. Man kan selvfølgelig sige, at da Folketinget hastebehandlede sagen færdig på 1 måned sidste år, burde man have opdaget det, men det

var der altså bare ingen af os der gjorde. Man kan også diskutere, om det ikke var Justitsministeriets opgave at gøre Folketinget opmærksom på, at Folketinget skulle tage stilling til, om arrestordren skulle have tilbagevirkende kraft eller ej.

Rent faktisk havde vi haft muligheden sidste år. Sidste år kunne Folketinget have besluttet, at arrestordren ikke skulle have tilbagevirkende kraft, og at danske statsborgere ikke skulle kunne udleveres for noget, de havde begået før 1. januar 2004. Men den mulighed blev Folketinget ikke gjort opmærksom på, derfor har Danmark ikke afgivet en sådan erklæring, og derfor har arrestordren tilbagevirkende kraft.

Vi har stillet en række spørgsmål for at få afklaret omfanget, og heldigvis – kan man sige – vil man i hvert fald ikke kunne blive udleveret for at have begået noget, der ikke er strafbart i Danmark, før 1. januar 2004. Men det er alligevel utroligt, at man vedtager noget så omfattende, som tilbagevirkende kraft jo er, uden at Folketinget bliver gjort opmærksom på, at der var altså en mulighed for at forhindre i hvert fald den del af forslaget, der handlede om tilbagevirkende kraft.

Jeg håber, justitsministeren vil komme med en forklaring på, hvorfor Folketinget ikke blev gjort opmærksom på, at man skulle tage stilling til, om arrestordren skulle have tilbagevirkende kraft, når vi sidste år havde mulighed for at afgive en erklæring om, at arrestordren ikke fik tilbagevirkende kraft for danske statsborgere.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Søren Krarup som ordfører.

Søren Krarup (DF):

I morgen, den 5. juni, er det grundlovsdag, og det vil sige, at vi endnu en gang fejrer den grundlov, der blev givet første gang den 5. juni 1849.

N.F.S. Grundtvig var medlem af Den Grundlovgivende Rigsforsamling, og hans bidrag til grundloven bestod i, at i al retsforhandling skulle der herske mundtlighed og offentlighed. Enhver skulle vide, hvad man blev anklaget for, og man skulle have mulighed for at svare på det, og det vil naturligvis sige, at det skulle foregå på ens modersmål, så man kunne svare for sig.

Kl. 11.10

Jeg synes, at det, der nu sker med dette lovforslag om den europæiske arrestordre, er, at man ganske afgørende angriber den retlighed,